

Η ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗ

Μια μέρα στα αρχαϊκά χρόνια ο Αριστομένης, ένας έφηβος εκείνης της εποχής που ήταν κάτοικος στον οικισμό του Θορικού, ξεκίνησε από το σπίτι του στη νοτιοδυτική πλαγιά του λόφου Βελατούρι, που ήταν άλλωστε και η πιο πυκνοχτισμένη περιοχή με δημόσια κτήρια και ιερά, νεκροταφεία και βιομηχανικές εγκαταστάσεις, προκειμένου να παρακολουθήσει μια παράσταση στο θέατρο της περιοχής το οποίο εκτείνονταν στη νότια πλευρά του λόφου.

Ας αφήσουμε όμως τον Αριστομένη να μας περιγράψει ο ίδιος τι περιλαμβάνει ο οικισμός του και τι ακριβώς συνάντησε στην διαδρομή για το θέατρο.

« Η οικογένειά μου και εγώ ζούμε στον οικισμό του Θορικού, ένα ακμαίο κέντρο επεξεργασίας μετάλλων με μεγάλη εμπορική αξία στην δυτική πλαγιά του λόφου Βελατούρι. Πιο συγκεκριμένα ο δήμος στον οποίο κατοικώ είναι από τους σημαντικότερους δήμους της Ακαμαντίδας φυλής. Σήμερα επιτέλους θα παρακολουθήσω μια παράσταση στο θέατρό μας και δεν μπορώ να κρύψω τον ενθουσιασμό μου, αφού τα καλλιτεχνικά δρώμενα πάντα με ενδιέφεραν και με ενθουσίαζαν.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή...

Ξεκινώντας από το σπίτι μου, σε όλη την έκταση του οικισμού συναντάς υπόγειες στοές, θολωτούς τάφους, πύργους και τείχη αλλά και τα περίφημα μεταλλοπλυντήρια της περιοχής, που είναι ειδικές κατασκευές στις οποίες καθαρίζονται τα μεταλλεύματα μετά την εξόρυξη και το κοσκίνισμά τους. Στο σημείο αυτό θεωρώ σκόπιμο να σας πω δύο λόγια για τα μεταλλεία του Θορικού όπου εκεί εργάζονται 12.000 περίπου άτομα. Στα κοντινά σπήλαια μέσω στοών, γίνονται εξορύξεις μολύβδου και ασημιού. Το συγκεκριμένο ασήμι χρησιμοποιείται για την παραγωγή των αθηναϊκών τετράδραχμων νομισμάτων που φέρουν επάνω την γλαύκα (κουκουβάγια). Τα έσοδα από τα μεταλλεία του Θορικού πηγαίνουν στην κατασκευή πλοίων της Αθήνας υπό την επίβλεψη του σπουδαίου στρατηγού και πολιτικού Θεμιστοκλή. Δεν μπορώ να μην αναφερθώ και στο σημαντικό λιμάνι της περιοχής με έντονη δραστηριότητα, κυρίως λόγω της μεταφοράς μετάλλων και ξύλου. Βρίσκεται ανατολικά του θεάτρου, που πρόκειται να επισκεφτώ σε λίγο, από όπου ξεκινά τμήμα του στόλου των Αθηναίων με σκοπό το εμπόριο, τη μεταφορά των

θησαυρών της γης σε συμμαχικά λιμάνια, τις πολεμικές αποστολές αλλά και τις μεταφορές πολιτών από όλη την επικράτεια για την συμμετοχή τους στις θρησκευτικές και τελετουργικές διαδικασίες. Νότια του οικισμού, στην πεδιάδα, και σε απόσταση 400 μέτρων από το θέατρό μας βρίσκεται ο περίφημος ναός της Δήμητρας και της Περσεφόνης, ένα οικοδόμημα δωρικού ρυθμού κατασκευασμένο από μάρμαρο που δεν μπορεί να σε αφήσει αδιάφορο. Συνεχίζοντας την διαδρομή μου συναντώ και δύο φίλους μου, τον Αγησίλαο και τον Ακάδημο με τους οποίους πρόκειται να παρακολουθήσουμε μαζί την τραγωδία κι έτσι συνεχίζουμε μαζί την διαδρομή μέχρι το θέατρο.

Φτάνοντας εκεί το πρώτο που σχολιάσαμε με τους φίλους μου είναι πως το θέατρο έχει ελλειψοειδές σχήμα και ορθογώνια αντί κυκλικής ορχήστρας. Εκτείνεται ακολουθώντας τη φυσική κλίση του λόφου Βελατούρι, ενώ ο φίλος μου ο Αγησίλαος με ενημέρωσε πως αναπτύσσεται σε 21 σειρές με χωρητικότητα 4.000 θεατών και πως το ίδιο θέατρο χρησιμοποιείται και για συνελεύσεις από τον δήμο. Μάλιστα φημολογείται πως δημιουργήθηκε για τους εργαζόμενους στα μεταλλεία μας. Πηγαίνοντας στις κερκίδες εντυπωσιάστηκα, καθώς πρόβαλε μπροστά μου μια ευρεία εικόνα όλης της περιοχής μέχρι και τη θάλασσα. Για να σας ξεναγήσω καλύτερα θα σας πω, πως στην νότια μεριά του θεάτρου η ορχήστρα στηρίζεται σ' έναν αναλημματικό τοίχο 24 μέτρων περίπου. Στη δυτική μεριά της ορχήστρας υπάρχει ένας ναός αφιερωμένος στον θεό Διόνυσο. Ανατολικά υπάρχει ένας βωμός και μια αίθουσα με λαξευμένους φυσικούς πάγκους, όπου πραγματοποιούνται οι συνεδριάσεις του Δήμου Θορικών. Η κατασκευή χωρίζεται σε δύο κερκίδες από σκάλες και έχει ξύλινη σκηνή. Το στενό μονοπάτι που ανηφορίζει στην πλαγιά, και ειδικότερα στο δυτικό διάζωμα, χωρίζει το θέατρο από έναν πεντάκλινο ανδρώνα με αυλή που χρησιμοποιείται για τα συμπόσια των ανδρών.

Περιμένοντας να ξεκινήσει η παράσταση σκέφτομαι πως τελικά η ύπαρξη τέτοιου θεάτρου σε βιομηχανικό χώρο αποδεικνύει το υψηλό πολιτιστικό επίπεδο της περιοχής μας αλλά και της εποχής που ζούμε. Θεωρώ τελικά τον εαυτό μου πολύ τυχερό που ζω σε αυτό το μέρος με την ποικιλία των δραστηριοτήτων που προσφέρει στους κατοίκους του, την οικονομική ανάπτυξη που προέρχεται απ' όλες αυτές τις δραστηριότητες και το εμπόριο αλλά και την καλλιέργεια του πνεύματος μέσα από τις παραστάσεις του

θεάτρου μας με το οποίο, πιστεύω, σίγουρα ότι θα ασχοληθούν και οι επόμενες γενιές!!!

Κάπου εδώ όμως θα πρέπει να σταματήσω την ξενάγηση, αφού πρόκειται να ξεκινήσει η παράσταση την οποία αδημονώ να δω...και ίσως να σας την αφηγηθώ προσεχώς» !!!!

ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΝΑΣΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΣΙΚΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΝΑ Γ'2